วิญญาณของข้าหิวกระหาย

ข้าแต่พระเจ้าสูงสุดจิตวิญญาณของข้าหิวกระหายพระองค์
อุปมาเหมือนกวางหิ□วน้ำในล□□ธารยามฤดูร้อนเมื่อไร
ข้าได้มาอยู่ตรงพักตร์พระเจ้าข้าพเจ้าต้องกินน้ำตา
ต่างอาหารทั้งกลางวันและกางคืนเมื่อคนทั้งหลายเยาะเย้ยว่า
พระเจ้าของข้านั้นอยู่ที่ไหนแต่ถึงกระนั้นข้ายังไว้ใจต่อพระองค์
ผู้ทรงสร้างตัวข้าข้าจึงโมทนาพระคุณ
เพราะพระองค์ได้ทรงเป็นผู้เฝ้าพิทักษ์รักษาตัวข้าทั้งวัน
คืนข้าจึงสรรเสริญเป็นบทเพลงโห่ร้องท□□□□□□□